

Arrest

nr. 310 315 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Dirk GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 20 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, en op X1999 te zijn geboren te X. Uw moeder is etnisch Amhaars, en uw vader etnisch Tigreër – u beschouwt zichzelf eveneens als een Tigreër, maar u spreekt geen Tigrees, wel Amhaars. U liep school in Addis Abeba, en beëindigde er de 12e graad [laatste jaar van het secundair onderwijs] in het jaar 2018.

Nadat in november 2020 [Gregoriaanse kalender] een oorlog uitbrak in het noorden van Ethiopië, werd uw vader in Addis Abeba gearresteerd in de loop van de maand miyazya 2013 [hetgeen, in termen van de Gregoriaanse kalender, overeenstemt met een datum tussen 09/04/2021 en 08/05/2021]. U bezocht uw vader, samen met uw andere gezinsleden, eenmaal in het politiekantoor waar hij opgesloten was. Hierbij

zouden politieagenten u gezegd hebben dat u ook in de gevangenis zou belanden. Wanneer jullie hem een tweede maal wilden bezoeken, bleek hij te zijn overgebracht naar een andere gevangenis.

In de maand Sene van het jaar 2013 [hetgeen, in termen van de Gregoriaanse kalender, overeenstemt met een datum tussen 08/06/2021 en 07/07/2021] werd u thuis door 5 politieagenten gearresteerd en meegenomen naar het politiekantoor 'Mebrat Haile', alwaar u werd opgesloten gedurende drie dagen. U werd nadien overgebracht naar de gevangenis Kilinto, waar u gedurende twee maanden vastgehouden werd. U werd ervan beschuldigd lid te zijn van het Tigray People's Liberation Front [TPLF], en men meende dat u op de hoogte was van de rol van uw vader binnen deze beweging, en de contacten waarmee uw vader sprak. U werd nadien vrijgelaten, nadat u een document tekende waarin stond dat als u van iets verdacht zou worden, dan wel zou samenwerken met het TPLF, u meteen gearresteerd zou worden.

Nadat u vrijgelaten was, zat u niet stil, en bleef u informatie over uw vader zoeken. U werkte tevens mee aan humanitaire hulp die werd georganiseerd voor ontheemde mensen, in het kader waarvan u op 6 en 7 nehasse 2013 [hetgeen, in termen van de Gregoriaanse kalender, overeenstemt met 12 en 13/08/2021] deur aan deur ging om geld in te zamelen. U vernam, via uw moeder, op 6 nehasse 2013 dat de federale overheid naar u op zoek was op beschuldiging van hoogverraad. Wanneer u op 7 nehasse 2013, rond 4u in de namiddag, samen met vrienden deur-aan-deur ging in de wijk Kera om geld in te zamelen voor ontheemde mensen, kwamen er plots politieagenten op jullie af. Jullie liepen weg, en werden beschoten – een vriend van u werd hierbij verwond. U wist te ontkomen, en ging schuilen in een familiehuis in de wijk Kotobe, waar u verbleef tot uw vertrek uit Ethiopië.

Een nonkel van u wist een studentenvisum voor Oekraïne te regelen voor u – u beschikte reeds over een Ethiopisch paspoort. U verliet Ethiopië op 26/09/2021 via de internationale luchthaven te Addis Abeba, op legale wijze met uw eigen paspoort en geldig studentenvisum voor Oekraïne. U verliet Oekraïne op 28/02/2022 omwille van de oorlog die er uitbrak, en reisde via Polen en Duitsland naar België, waar u aankwam op 04/04/2022. U diende een verzoek om internationale bescherming in te België, op 10/06/2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt

zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Met betrekking tot de door u beweerde vervolgingsfeiten, waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië, op 26 september 2021 [dan wel 16/01/2014 in termen van de Ethiopische kalender], dient immers te worden vastgesteld dat aan deze, omwille van onderstaande redenen, geen geloof gehecht kan worden.

Zo dient te worden opgemerkt dat de chronologie, zoals deze door u werd weergegeven, van de vervolgingsfeiten waarvan u beweerdelijk het slachtoffer werd, simpelweg onjuist is.

U verklaarde, zowel tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) als tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, **dat u werd gearresteerd in de loop van de maand 'Sene' van het jaar 2013** [hetgeen overeenstemt met een datum tussen, 08/06/2021 en 07/07/2021 in termen van de Gregoriaanse kalender], u daarop gedurende **drie dagen** vastgehouden werd in het politiekantoor 'Mebrat Haile', en nadien overgebracht werd naar de gevangenis Kilinto, waar u **gedurende twee maanden vastgehouden** werd (zie Notities Persoonlijk onderhoud – verder 'NPO' – p. 16 en 18, en 'Vragenlijst CGVS', punt 3.1). Na uw vrijlating, zo verklaarde u, bleef u informatie over uw vader zoeken, en was u betrokken bij het organiseren van humanitaire hulp voor ontheemde mensen, in het kader waarvan u op 6 en 7 nehasse 2013 [hetgeen overeenkomt met 12 en 13 augustus 2021 in termen van de Gregoriaanse kalender], deur aan deur ging om geld in te zamelen (zie NPO, p. 16). U verklaarde eveneens dat u tijdens deze acties vernam **dat de federale overheid naar u op zoek was en u van hoogverraad beschuldigde**. U zou dit te weten zijn gekomen op **6 nehasse 2013** [hetgeen overeenkomt met 12 augustus 2021 in termen van de Gregoriaanse kalender], via uw moeder die dit zou hebben vernomen van een vriend (NPO, p. 19-20).

Hoewel het reeds opmerkelijk bevonden wordt dat u niet met meer precisie weet aan te geven wanneer u precies werd gearresteerd, dient opgemerkt dat het geenszins mogelijk is dat u gedurende twee maanden en drie dagen vastgehouden zou zijn geworden – immers, indien u (ten vroegste) reeds op 1 sene 2013 zou zijn gearresteerd [hetgeen overeenstemt met 08/06/2021], zou u logischerwijze pas in vrijheid kunnen zijn gesteld op 4 of 5 nehasse 2013 [hetgeen overeenstemt met 10 of 11/08/2021], ofwel 2 maanden en 3 dagen later - een dag voordat u beweerdelijk op de hoogte werd gesteld dat u beschuldigd werd van hoogverraad en opnieuw gezocht werd door de federale overheid (NPO p. 19-20). Dat u geenszins gedurende 2 maanden en drie dagen werd vastgehouden, blijkt ook uit uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud, waar u – gevraagd wanneer u vrijgelaten werd – verbazend genoeg stelde dat u reeds in de loop van de maand 'Hamle' werd vrijgelaten [hetgeen overeenstemt met een datum tussen, 08/07/2021 en 06/08/2021 in termen van de Gregoriaanse kalender]. Dat u niet in staat blijkt te zijn om met meer detail aan te geven wanneer u werd gearresteerd, en wanneer u zou zijn vrijgelaten uit de gevangenis, is reeds weinig overtuigend, dat u daarnaast ook gewag maakt van een detentieperiode (2 maanden en drie dagen) die niet eens consistent blijkt met uw vage verklaringen over uw datum van arrestatie en vrijlating, overtuigt al helemaal niet. Voorts dient opgemerkt dat, zelfs al zou aangenomen worden – in weerwil van uw eigen verklaringen hieromtrent – dat u werkelijk gearresteerd en vastgehouden werd gedurende bijna, maar minder dan, 2 maanden, u begin Sene gearresteerd werd en pas vrijgelaten zou zijn aan het einde van de maand Hamle, dan nog zijn uw verklaringen geenszins overtuigend. Immers, in dat geval zou u reeds een 6-tal dagen later (op 6 nehasse 2013) zowel al beschuldigd zijn van hoogverraad, opnieuw gezocht worden door de federale overheid, én hiervan reeds op de hoogte zijn gekomen via uw moeder die het op haar beurt reeds zou hebben vernoemen via 'geruchten', die u verder niet weet te duiden (NPO, p. 16 en 19-20). Het verloop van de feiten zoals door u weergegeven weet dan ook helemaal niet te overtuigen.

Daarenboven is het allerminst geloofwaardig dat – indien u werkelijk op de hoogte zou zijn gesteld door uw moeder, op 6 nehasse 2013, dat de federale overheid u zocht op beschuldiging van hoogverraad en men u derhalve wou arresteren, en u werkelijk reeds eerder het slachtoffer zou zijn geworden van mishandeling en een detentie van twee maanden op basis van gelijkaardige valse beschuldigingen – u desondanks uw activiteiten in het kader van de humanitaire actie waaraan u deelnam, zomaar zou verderzetten, en zou voortdoen met het inzamelen van geld, door huis-aan-huis te gaan. **Deze verklaringen getuigen van een dermate niet-doorleefd karakter, dat de hierboven, reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsfeiten, enkel verder bevestigd wordt.**

Ook wat betreft uw verklaringen omtrent de beschuldigingen die tegen u werden geuit naar aanleiding van uw beweerde arrestatie en detentie, weet u geenszins te overtuigen. Zo verklaarde u dat u van betrokkenheid bij het TPLF [Tigray People's Liberation Front] beschuldigd werd omwille van uw vader, en ze dachten dat u wist met wie uw vader sprak, met wie hij samenwerkte en met welke beweging hij aan het samenwerken was

(NPO, p. 18). Gevraagd wat u bedoelt met 'beweging', verwees u naar het moment dat het TPLF aan het oprukken was naar de hoofdstad [Addis Abeba] en ze [de federale autoriteiten] ervan uitgingen dat er een beweging was in Addis Abeba die het TPLF hielp, en ze dus meenden dat uw vader hen hielp. Echter, het dient opgemerkt dat er geenszins sprake was van het oprukken van het TPLF naar Addis Abeba ten tijde van uw beweerdte detentie in juni en juli, noch ten tijde van de beweerdte arrestatie van uw vader daarvoor – immers, u verwijst naar gebeurtenissen die zich pas voordeden na uw vertrek uit Ethiopië, namelijk eind oktober – begin november 2021 (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf). **Dat u, wanneer doorgevraagd wordt naar de redenen voor uw vermeende arrestatie, en de reden waarom van u zou worden aangenomen dat u meer informatie zou hebben over het TPLF en de vermeende rol van uw vader, enkel weet te verwijzen naar gebeurtenissen die pas plaatsvonden na uw vertrek uit het land (met name het oprukken van het TPLF naar Addis Abeba), overtuigt hoegenaamd niet, en wijst enkel opnieuw op het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen met betrekking tot uw vermeende arrestatie en detentie.**

Het gegeven dat noch uw moeder, noch uw broer en zus enige problemen kenden in Ethiopië na de vermeende arrestatie van uw vader, evenmin enige problemen kenden na uw vertrek uit Ethiopië, en uw broer zich klaarblijkelijk regulier kon inschrijven aan de universiteit van Hawassa (NPO, p. 10 en 11), wijst er verder enkel op dat uw familie geenszins gevisieerd wordt door de Ethiopische autoriteiten.

Tot slot dient vastgesteld dat het gegeven dat u Ethiopië met uw eigen paspoort op reguliere wijze kon verlaten via de internationale luchthaven te Addis Abeba, er nogmaals op wijst dat u op het moment van uw vertrek uit Ethiopië niet vervolgd of gezocht werd door de Ethiopische autoriteiten.

U verklaarde Ethiopië te hebben verlaten, met uw eigen geldige Ethiopische paspoort dat u reeds aangevraagd had voorafgaand aan uw vermeende problemen – u vermoedt in het jaar 2013 (hetgeen, in termen van de Gregoriaanse kalender overeenstemt met een datum tussen 11/09/2020 en 10/09/2021) (NPO, p. 7). Gevraagd naar de reden waarom u toen een paspoort aanvraagde, antwoordde u, weinig overtuigend, dat u destijds 'geen plannen' had, en u het 'gewoon' wilde hebben. U zou dit paspoort verloren zijn, wanneer u Oekraïne verliet, en ook de foto van uw paspoort die u op uw mobiele telefoon had, bent u verloren (NPO, p. 5). U deed nooit enige aangifte van het verlies van uw paspoort. Hoewel het uiterst opmerkelijk wordt bevonden dat u op heden geen enkele kopie van uw paspoort kunt voorleggen, en u evenmin enige moeite deed om het verlies van uw paspoort aan te geven – hetgeen reeds twijfels oproept met betrekking tot de waarachtigheid van uw verklaring niet langer in bezit te zijn van dit paspoort – dient vastgesteld dat uit bovenstaande eenduidig naar voren komt dat u reeds in het bezit was van uw Ethiopisch paspoort voorafgaand aan uw problemen, en u met dit paspoort Ethiopië op reguliere wijze wist te verlaten. Dat u – ondanks uw verklaringen dat u werd vervolgd, beschuldigd werd van hoogverraad en actief werd gezocht door de Ethiopische autoriteiten – met uw eigen paspoort het land kon verlaten, en uw paspoort derhalve niet ingetrokken was, noch geseind, overtuigt hoegenaamd niet, en wijst er opnieuw op dat u geenszins werd gezocht door de autoriteiten op het moment dat u Ethiopië verliet.

Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die u ertoe hebben genoopt Ethiopië te verlaten, haalt u geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw profiel als Tigray gelinkte problemen aan.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde nooit politiek actief te zijn geweest, alsook dat niemand van uw familie ooit lid was van het TPLF (NPO, p. 15).

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vielen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de

dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Met betrekking tot de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft de door u neergelegde convocatie, opgesteld op 8 nehasse 2013 (14/08/2021 in termen van de Gregoriaanse kalender), dient vastgesteld dat hierin te lezen valt dat u, en niet genoemde medeleden van u, ervan worden beschuldigd heimelijk te opereren in 'een terroristische organisatie' in Addis Abeba, u nog steeds actief zou zijn binnen deze organisatie en zou samenwerken met andere organisaties om aan te zetten tot rebellie tegen de overheid. Verder wordt erin gesteld dat u reeds meerdere waarschuwingsbrieven zou hebben gekregen, maar u zich nooit aanbood, men nog steeds met u wilt praten en u aanmaant zich in persoon aan te bieden binnen de vijf dagen na ontvangst van de convocatie. Het dient opgemerkt dat het geenszins aannemelijk is dat – hoewel u zelf verklaarde te worden gezocht omwille van hoogverraad, en men u wou arresteren (waarvan u op de hoogte zou zijn gekomen op 6 nehasse 2013) en u reeds op 7 nehasse achterna gezeten werd door politieagenten, die op u schoten (NPO, p. 16) – u op 8 nehasse een loutere convocatie zou krijgen om zich aan te bieden voor ondervraging, binnen een tijdsbestek van vijf dagen. Immers, indien u werkelijk werd gezocht voor hoogverraad en men u reeds actief opspoorde, is het geenszins aannemelijk dat uw arrestatie niet reeds zou worden bevolen, maar u enkel een convocatie verkreeg om zich binnen een tijdspanne van vijf dagen aan te bieden voor verhoor. Voorts is het evenmin aannemelijk dat de beschuldigingen die u officieel tegen u werden geuit, dermate vaag zouden zijn – immers, er wordt op geen enkel moment verwezen naar enige rechtsgrond om u te convoceren, noch wordt enige 'organisatie' waarbij u betrokken zou zijn, bij naam genoemd. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven bovenstaande vaststellingen waaruit reeds de ongeloofwaardigheid van uw beweerdde vervolgingsfeiten naar voren kwam, kan er geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit document. Volledigheidshalve, kan in dit kader ook gewezen worden op de hoge graad van corruptie in Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en de vaststelling dat kleinschalige corruptie endemisch is in Ethiopië. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Ethiopische documenten na te gaan. Gezien uw verklaringen met betrekking tot de door u beweerdde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig bevonden worden, kan dit document uw beweringen dan ook niet staven.

Met betrekking tot het door u neergelegde identiteitsdocument, dient vastgesteld dat dit document op zich niet in twijfel wordt getrokken, maar voor het overige de door u beweerdde feiten van vervolging niet weet aan te tonen. Uw identiteit en etniciteit, die uit dit document blijken, worden evenwel niet in twijfel getrokken.

Met betrekking tot de door u neergelegde brief vanwege de nationale kiescommissie van Ethiopië, omtrent de legale status van het Tigray People's Liberation Front, dient opgemerkt dat dit algemene informatie betreft die verder geen uitstaan heeft met uw persoon.

Met betrekking tot het door u neergelegde Oekraïense verblijfsdocument, dient vastgesteld dat dit document niet in twijfel wordt getrokken, maar bovenstaande vaststellingen op geen enkel punt weet te wijzigen.

Wat betreft de door u overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 24/05/2023, dient vastgesteld dat dit kleine correcties zijn aangaande verklaringen die hierboven niet in vraag werden gesteld. Deze opmerkingen weten bovenstaande vaststellingen derhalve op geen enkel punt te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als enig middel het volgende aan:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“[...]

4. Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd doorheen zijn verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoeker diende Ethiopië en vervolgens ook Oekraïne te verlaten. Verzoeker kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn (gedwongen) vertrek uit zowel zijn land van herkomst als uit Oekraïne beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Meer algemeen, kan worden vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker, tijdens zijn persoonlijk onderhoud en tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, in belangrijke mate met elkaar in overeenstemming zijn. Dit benadrukt het oprecht karakter van de vrees die verzoeker heeft.

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht waarom hij niet kan terugkeren naar Ethiopië, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie). Verzoeker overhandigde hiertoe tevens de documenten waarover hij kon beschikken, zoals zijn identiteitsdocument en een convocatie, opgesteld op 6 nehasse 2013.

Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Ethiopië.

5. Verzoeker benadrukt dat zijn etnische afkomst als Tigray niet ter betwisting staat en dat hij eerder verbleef in Addis Abeba. Ook dit laatste element staat niet ter discussie.

In de bestreden beslissing wordt evenwel gesteld dat uit de beschikbare informatie zou blijken dat er geen aanwijzingen bestaan van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie, ondanks de vrees die verzoeker heeft aangehaald. Daarom wordt de etnische afkomst van verzoeker niet beschouwd als een grond voor een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen miskent evenwel dat verzoeker reeds het slachtoffer werd van herhaaldelijke vrijheidsberovingen. Hierdoor is verzoeker gekend bij de Ethiopische autoriteiten, omdat hij in verband werd gebracht met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) omwille van de rol die zijn vader hierin speelde.

Hierdoor beperkte de reden achter de vrijheidsberovingen van verzoeker zich niet tot zijn loutere etnie, maar wel omwille van het vermoeden dat hij banden had met het Tigray People's Liberation Front (TPLF).

Zoals blijkt uit de algemene landeninformatie, leidde het twee jaar durende conflict tussen de Ethiopische federale regering en het Tigray People's Liberation Front (TPLF) tot wijdverbreide schendingen van de mensenrechten, waaronder verkrachtingen door beide partijen en willekeurige massa-detenties van etnische Tigrayans in Addis Abeba en elders. Dit had ook grote gevolgen voor verzoeker, omwille van zijn Tigray etnie. Terwijl de noordelijke regio een enorme humanitaire crisis doormaakte als gevolg van onder meer een gebrek aan voedsel, brandstof, geld en medicatie, werden Tigray die in andere delen van Ethiopië woonden gedwongen zich “low-profile” te houden om te voorkomen dat ze het doelwit zouden worden van de autoriteiten. Verzoeker werd echter al zeer snel, bij het begin van het conflict, opgepakt door de Ethiopische autoriteiten. Verzoeker werd derhalve zeer snel geïdendeerd, zonder dat hij dit op had uitgelokt.

Verzoeker werd derhalve, omwille van zijn etnie, het slachtoffer van de Ethiopische autoriteiten. Verzoeker werd persoonlijk geïdendeerd. Hij werd ervan verdacht om het Tigray People's Liberation Front (TPLF) te steunen, net als zijn vader. Hij verbleef een lange periode in detentie.

Deze arrestatie van verzoeker wijst erop dat hij dus niet louter het slachtoffer werd van een massa-arrestatie van Tigrayans in Addis Abeba omwille van zijn etnie, maar dat hij omwille van persoonlijke (geïndividualiseerde) redenen werd opgepakt door de Ethiopische autoriteiten.

Verzoeker werd derhalve niet louter van zijn vrijheid beroofd omwille van zijn etnie, maar wel omwille van zijn (veronderstelde) banden met het Tigray People's Liberation Front (TPLF).

Dit betreft derhalve een individuele vrees tot vervolging.

Deze feiten vormen derhalve, naast zijn etnie, een geïndividualiseerde vrees die verzoeker heeft. Deze vrees werd onvoldoende onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing.

De vrees van verzoeker is er derhalve op gebaseerd dat hij, bij aanvang van het twee jaar durende conflict tussen de Ethiopische federale regering en het Tigray People's Liberation Front (TPLF), reeds van zijn vrijheid werd beroofd en dat hij in verband met gebracht met het Tigray People's Liberation Front (TPLF) omdat hij hen financieel zou steunen.

Verzoeker vraagt omwille van deze redenen de bestreden beslissing te hervormen.

5. In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoeker in gebreke is gebleven om op een precieze wijze te duiden op welke data hij werd gearresteerd en wanneer hij opnieuw werd vrijgelaten.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen miskent evenwel dat verzoeker – zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen – op precieze wijze de tijdsperiode heeft aangegeven dat hij van zijn vrijheid werd beroofd. Verzoeker vermeldde telkens dat hij gedurende een periode van 2 maanden en 3 dagen werd vastgehouden.

Een eerste periode van drie dagen werd hij van zijn vrijheid beroofd in het politiekantoor 'Mebrat Haile'. Hij werd nadien overgebracht naar de gevangenis Kilinto, waar hij gedurende een periode van twee maanden in detentie verbleef. Dit betreft telkens een precieze en gedetailleerde verklaring.

Verzoeker slaagde er evenwel niet meer in om precies te vertellen op welke datum hij van zijn vrijheid werd beroofd. Verzoeker was hierover eerlijk. Hij kon zijn arrestatie niet meer precies bepalen en situeerde dit daarom in een tijdsperiode, met name de maand 'Sene' van het jaar 2013 (hetgeen overeenkomt met een periode van 8 juni 2021 tot en met 7 juli 2021). Verzoeker was hier echter onzeker over, wat ook blijkt doordat hij geen precieze datum kon opgeven. Daarom kon hij de begindatum van zijn arrestatie niet meer precies situeren in de tijd. Dit geldt ook voor de datum waarom verzoeker werd vrijgelaten. Ook deze datum weet verzoeker niet meer precies. Hij gaf daarom opnieuw een tijdsperiode op, nadat hem dit werd gevraagd. Hij situeert dit foutief in de maand 'Hamie', wat overeenkomt met een datum tussen 8 juli 2021 en 6 augustus 2021. Verzoeker was hier opnieuw onzeker over, maar omdat hem dit nadrukkelijk werd gevraagd gaf hij toch een tijdsindicatie op.

Verzoeker gaf daarom telkens een maand als antwoord om een tijdsperiode te vermelden wanneer hij werd gearresteerd en vrijgelaten. Verzoeker gebruikte derhalve een eigen referentiekader met tijdsperiodes (maanden) nadat hem werd verzocht deze gebeurtenissen in de tijd te situeren. Verzoeker had niet onmiddellijk een ander kader om zich op te baseren. Hij was hier evenwel onzeker over, zoals hij aangaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Bovendien doet dit geen afbreuk aan de precieze tijdsperiode die verzoeker heeft aangehaald om zijn feitelijke detentie te situeren.

Verzoeker wist vervolgens nadrukkelijk te bepalen wanneer hij op de hoogte werd gebracht door zijn moeder dat hij zou worden gezocht door de federale overheid voor hoogverraad. Verzoeker was eerst niet zeker over de ernst van deze beschuldigingen. Hij ging daarom in eerste instantie nog door met de humanitaire acties waaraan hij deelnam. Verzoeker voelde zich hier ook verantwoordelijk voor. Hij kon dit niet zomaar in de steek laten. Verzoeker lichtte daarom toe welke stappen hij vervolgens heeft ondernomen nadat hij op de hoogte werd gebracht van de beschuldigingen namens de overheid.

Verzoeker maakte in het bijzonder ook duidelijk dat zij tijdens een inzamelactie werden beschoten. Verzoeker werd hierdoor (temeer) duidelijk gemaakt dat zijn leven in gevaar was.

De omvang en ernst van de beschuldigingen waren onduidelijk. Verzoeker is nooit formeel hiervan in kennis gesteld. Het is daarom onduidelijk welke overheidsinstantie(s) verzoeker precies viseerden en voor welke precieze redenen dit het geval is. Verzoeker slaagde er derhalve in om het land alsnog te verlaten met zijn paspoort via de luchthaven. Dit is mogelijks ook te wijten aan een niet-performante overheidswerking.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Ethiopië in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker. Bovendien is verzoeker vervreemd geraakt van zijn land van

herkomst door een afwezigheid van meer dan 2 jaar uit zijn land van herkomst. Verzoeker verblijft sinds 4 april 2022 in België (na een eerder verblijf in Oekraïne sinds 26 september 2021) en bouwde zijn leven alhier uit, hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Ethiopië.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. Bij aanvullende nota van 8 juli 2024 voegt verweerder het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van 31 januari 2024.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Vooreerst wordt benadrukt dat het loutere gegeven dat het behoren tot de Tigray-etnie niet volstaat om aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Uit de informatie waarnaar verweerder verwijst, zoals ook bevestigd in de aanvullende nota van verweerder van 8 juli 2024, blijkt immers dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming blijft aldus noodzakelijk.

5. In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker inderdaad geen problemen met de autoriteiten kende louter omwille van zijn etnie, maar dat hij deze problemen kende omdat hij ervan verdacht werd banden te hebben met het TPLF. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- De door verzoeker gegeven data en chronologie van de vervolgingsfeiten houden geen steek. Verzoeker kon niet precies aangeven wanneer hij werd gearresteerd en wanneer hij zou zijn vrijgelaten uit de gevangenis. De door hem opgegeven detentieperiode (twee maanden en drie dagen) komt bovendien niet overeen met zijn vage verklaringen over de datum van arrestatie en vrijlating. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker onzeker was over de data en daarom enkel een "tijdsperiode" gaf, wordt opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de door verzoeker herhaaldelijk genoemde detentieperiode - die hij ook in zijn verzoekschrift nog bevestigt - onmogelijk kan hebben plaatsgevonden binnen de door hem opgegeven "tijdsperiodes".
- Verzoeker beweerde dat hij door de autoriteiten beschuldigd werd van betrokkenheid bij het TPLF, omwille van zijn vader. Hij stelde dat het TPLF toen aan het oprukken was naar de hoofdstad Addis Abeba en de federale autoriteiten ervan uitgingen dat er een beweging was in Addis Abeba die het TPLF hielp, waarbij zijn vader betrokken zou zijn. Uit de informatie waarnaar verweerder verwijst blijkt echter dat er geenszins sprake was van het oprukken van het TPLF naar Addis Abeba ten tijde van verzoekers beweerde detentie in juni en juli 2021, noch ten tijde van de beweerde arrestatie van zijn vader. De gebeurtenissen die verzoeker benoemt deden zich pas voor eind oktober en begin november 2021, zijnde na zijn vertrek uit Ethiopië.
- Het is allerminst geloofwaardig dat verzoeker zijn activiteiten in het kader van de humanitaire actie waaraan hij deelnam zomaar zou verderzetten door publiekelijk geld in te zamelen en huis-aan-huis te gaan, indien hij werkelijk door zijn moeder te weten was gekomen dat hij gezocht werd door de autoriteiten. Dat verzoeker eerst niet zeker was over de ernst van de beschuldigingen en "*de omgang en ernst*" van de beschuldigen nog onduidelijk waren, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, kan niet overtuigen. Verzoeker gaf immers zelf aan dat zijn moeder hem reeds vertelde dat de federale overheid hem zocht aangezien hij beschuldigd werd van hoogverraad en dat men hem wou arresteren. Bovendien werd verzoeker reeds eerder, beweerdelijk, het slachtoffer van een arrestatie en mishandeling op basis van gelijkaardige valse beschuldigingen. Verzoekers gedrag valt niet te rijmen met de verklaringen over zijn problemen.
- Uit verzoekers verklaringen blijkt dat noch zijn moeder, noch zijn broer, noch zijn zus enige problemen kenden in Ethiopië na de vermeende arrestatie van zijn vader en evenmin na verzoekers beweerde problemen en vertrek uit Ethiopië. Verzoekers broer kon zich ook nog inschrijven aan de universiteit van Hawassa.
- Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees voor vervolging dient te koesteren ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten, blijkt nog uit de vaststelling dat hij het land met zijn eigen paspoort op reguliere wijze kon verlaten via de internationale luchthaven te Addis Abeba. In het verzoekschrift wordt gesteld dat het onduidelijk is welke overheidsinstantie(s) hem precies viseerden en voor welke precieze redenen en dat hij het land daarom alsnog met zijn paspoort kon verlaten, "*mogelijks*" ook door een niet-performante overheidswerking. Verzoeker kan echter bezwaarlijk enerzijds menen dat hij beschuldigd werd van hoogverraad én actief werd gezocht door de Ethiopische autoriteiten en dat hij "*gekend [is] bij de Ethiopische autoriteiten*" (verzoekschrift, p. 6) doch anderzijds bewust kiezen om het risico te nemen om onder eigen naam, met zijn eigen paspoort, legaal zijn land te verlaten én dat dit zonder enige problemen gelukt zou zijn.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande zijn beweerde arrestatie en vervolging, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de chronologie van de aangehaalde feiten en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder aangaande zijn legaal vertrek uit Ethiopië. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie in het administratief dossier en de aanvullende nota van verweerder. Hieruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba, Ethiopië, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker reeds meer dan twee jaar Ethiopië verlaten heeft en dat zijn opgebouwde leven hier haaks staat op de (leef)omstandigheden in Ethiopië, dient te worden opgemerkt dat dit niet aantoonde dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS